

ה:

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

עני משפט
גר מצויה

מסורת הש"ס

13 א מ"י ק"ט מלכות
כלאס הלכה ט סמג
לאזין רבב טושי"ע י"ד מ"י
דלא ספק י"ז
נב ח טושי"ע ח"מ מ"י ק"ט
ספק א טושי"ע טושי"ע
י"ב

בב ג מ"י ס"ו מלכות
אברהם הל' ו סמג
טעון עד טושי"ע ח"מ מ"י
דלא ספק ג
ד מ"י ס"ו מלכות
אברהם הלכה ו וי"ב
מחל' מפרה הל' ו וי"ב
מחל' טעון וטעון הל' ו
סמג טעון עד וי"ב סב וי"ב
לה טושי"ע ח"מ מ"י ק"ט
ספק א וי"ב ק"ט ספק ה
וי"ב דלא ספק ג
הא ה מ"י ס"ו מלכות
אברהם הל' ה וי"ב
הכנת ויבמת ויבמת
מת טעון עד טושי"ע ח"מ
מ"י דלא ספק ה

רבינו חננאל

הא דאמרן רובב ומנהיג
הא קני וחד לא קני אמר
רב יהודה נחזי און מרחץ
כפי' מלאי הרים המנהיג
סופג מ"י וי"ב מ"י המנהיג
בטור (א) ובחבור ורשא
חוש סופג מ"י וי"ב ורשא
בקרן סופג מ"י וי"ב סופג
אח הירושב בקרון. שמואל
מפיק ותני הירושב בקרון
סופג מ"י דברי ר' מאיר
וחכמים עטרין את הירושב
בקרן הנה הירושב בקרון
כמו רובב הוא וקני דרספרי
ליה יבגן שפעטן מינה
דלא א"ל הוא מנהיג בהמה
שורבב עליה ולא
מתעבדא מכוון ולא
חיישה לא דישת ליפק
הוא פטור הלכך רובב
לחודיה לא קני וי"ב רובב
במקום מנהיג ויבתיב
פטוהון הן מ"י מוסירה
נגון פרוכב"א ואספר כל
במה בראוי לה. הירושב
במוסירה לא קני לא
במציאה ולא בכבשי הנה
דוא לא מסר ליה אחרינא
אבל מוסירה בחבירו קני
דוא מסר ליה חבירה.
חייבי ודו שנים ורובבין
על גבי בהמה וכו'. ופרקי
במנהיג בהמה שורבב
עליה (בבבב) (ברגליו).

14 א"ל דלא יהי מנהיג
בבהמה כבשוכי עליה דלא
אשפדלא מפני ולא יהי
מנהיג דישת ליפק וי"ב.

מנהיג לחודיה מ"י איבא מאן דאמר לא קנה. אע"ג דלר"ש אית
ליה בפ"ק דקדושין ודף סה: ושם דבהמה וזין דקה בין
גסה] אינה נקנית אלא בהגנהה * מ"מ פריך מנה סתם ממתיקין
דהא תנן אחד רכוב ואחד מנהיג כו' והא דתנן בפ"ק דקדושין
(שם) ובהמה גסה נקנית במסירה

דברי ר"מ וכו"א אף במסירה קאמר
וכ"ש במסירה וכן הסם נגמ' דהיבא
דמוכיר מסירה הוי פ"י אף במסירה
ובמקום שמוכיר משיכה דוקא ולא
מסירה ונללו הכי כר"ך לומר כן הסם:
רובב הוא דלא קני. ומתני' דלאחד
רכוב דחי לקמן במנהיג
ברגליו: **רובב** עדיף דתפיש בה.
* אין לפרש דתפיש ברגליו או בהמה
אלא בהמה שהיא תפוס במסירה
קרי תפיש בה דהא בסמוך נקט
האי לישגא ונר"ך לומר דתפיש בה
ואולא נמי מעט מחמתיה או דלמא
מנהיג עדיף דלולא מחמתיה טוהא
דלוי לא מיבעיא ליה כרכוב אלא
משום דתפיש בה גרידא א"כ מה
פושט בסמוך מיושב דפטור והכי
נמי דרכוב לא קני והלא לענין כלאים
אינו תלוי כלל בתפיש אלא באלוה
מחמתיה ולענין קניא תלוי כי אס
תפיש בה ולא באלוה מחמתיה:
או דלא מנהיג עדיף כו'. מימה
דלפטוש ממתי' דמנהיג קונה
במקום רכוב וזו רכוב איירי במנהיג
ברגליו כ"ד דמנהיג עדיף דלפילו
במקום רכוב ומנהיג ברגליו קני
כ"ש במקום רכוב לחודיה וי"ל דמן
המשנה אין להוכיח דקני מנהיג
במקום רכוב דלפילו לא קני מיקרי
מוחזק דכיון דמנהיג לחודיה שלא
במקום רכוב קני מקרי מוחזק אפי'
במקום רכוב ומ"מ לקמן מוכיח שפיר
ממתיקין דרכוב לחודיה קני מאחא
שקני מוחזק דלא לפילו לחודיה לא
אני סברא הוא דלפ"י מוחזק נמי
לא היו וכן לעיל דקאמר אלימא מהא
שנים אוהזין האי אמר כולה אנגהמ'
ככל שנים שהגזיהו לא קנו הסם
נמי אע"ג דכמו שהם שנים תפוסים
לא קנו מקרי מוחזק כיון דאס היה
מנהיג לחודיה אילו לא היה חבירו
תפוס כ"ד השני היה קונה לך

אוקרי מוחזק לפילו עם חבירו * ומסיפא אין להוכיח דרכוב ומנהיג
קנו שניהם זה במקום זה דקמני אס היו שניהם מודים יחלוקו דאין
שניהם מודים שכן קנו אותה ביחד זה נרכיבה וזה בהנהגה אלא
שניהם בהנהגה או בקנין אחר: **רובב** לחודיה לא קני. נראה דרב
יהודה היה מסופק אס שמע משמואל כרכוב לחודיה ומנהיג לחודיה
ואו פשטי ליה דרכוב הוא דלא קני או אס שמיע ליה כרכוב במקום
מנהיג ואו מספקא ליה הי מנייהו קני דאי לא מספקא ליה אלא
שמע משמואל כרכוב במקום מנהיג וחו לא א"כ ס"ל לשמואל דרכוב
לחודיה קני והשתא פשיט רב יהודה דלפילו לחודיה לא קני:
מהו דתיבא רבוב עדיף. פ"י חזקתו עדיף ויבטל את חזקת
המנהיג קמ"ל דשניהם מוחזקים ויחלוקו אבל אין לפרש
מהו דתיבא דרכוב עדיף ויבטל את קנין המנהיג קמ"ל דשניהם
קנו כדפרישית לעיל דלפילו לא היו קני במקום רכוב מקרי מוחזק
כיון דמנהיג לחודיה קני וז"ל לעיל כי פריך השתא יושב קני רכוב
מיבעיא לישני דקא משמע לן דלא מבטל חזקת רכוב דתפיש בה ואלוא
דרכוב לחודיה בלא מנהיג ברגליו לא השבי לבטל את חזקת המנהיג
השתא דמיירי במנהיג ברגליו דכיון דכל מה שיש במנהיג יש
בכרכוב ועוד דתפיש בה יבטל את חזקת המנהיג קא משמע לן
ולפי מאי דאוקימנא השתא במנהיג ברגליו אחיז כרכבן וכל שכן כרכי מאיר:

שמעית מיניה דמר שמואל חרסי. שמעתי ממנו שני דברים לין
רכוב ודן מנהיג כחד אמר לי קני וכחד אמר לי לא קני ולא
ידענא כו': אי נימא רכוב לחודיה. שאין אחר מנהיג עמו ובה
אחד מן השני וחוטפו ממנו כפנינו ומושכה לקוהוה וכן מנהיג
ואין רכוב עמו ובה אחד וחוטפו

ממנו כפנינו לקוהוה וקאמר שמואל
כחד מיניהו דלא קני ומאן דחטף
שפיר חטף ומבעיא ליה לרב יהודה
כתי מיניהו: **מנהיג לחודיה מ"י איבא**
למאן דאמר דלא קני. הא משיכה
היא זו ובהמה נקנית במשיכה (ס) ומאי
מיבעי ליה לרב יהודה אי ודאי אמר
שמואל כחד מיניהו דלא קני כרכוב
הוא דקאמר דקסבר משיכה
בעינן שתקור יד ורגל כדאמרין
בקדושין (דף כג:): **אלא רכוב במקום**
מנהיג. שניהם באים לפנינו זה
רכוב זה מנהיג זה אומר כולה שלי
זה אומר כולה שלי אמר שמואל חד
קני ומבעיא ליה לרב יהודה היבא
דאימניהו לתרויהוה הי עדיף רכוב
עדיף דהא תפיש בה וכי אמרין
משיכה קני היבא דליכא רכוב אכל
במקום רכוב לא: **או דלמא** **מנהיג**
עדיף דקאולא מחמתיה. והיא
הגדולה בקנין: **למאן אי לר"מ כו'**
עד לרבנן לא גרס: נחזי אן. אית
לן למפשט משמעתא דמר שמואל
כתי מיניהו אמר: **המנהיג**. כבוד
וחמור: **פוער**. קסבר לאו מידי
עבדי: **ומדאפיך שמואל כו'**. ש"מ
סנידא לשמואל רכוב לאו מידי מעשה
עבדי ומשום דמידי ורכיב הלכה
כרכיב אפכה למתני' לאוקמה פטורה
כרכבן: הי גרסין **שמע מינה ס"ל**
לשמואל רכוב לחודיה לא קני. ולא
גרס לרבנן: **והא זמנין סניאין**
אמרס. להא שמעתין נחזי אן: **ולא**
אמרס לן. אלא משמן למפשט
ספיקו דרב יהודה: **אכרא**. אמת
הוא אמר לי נחזי אן וזכור אני
שאמרתי לו היכי תפשוט מר רכוב
מיושב בקרון: **מוסירה**. קניסטריא:
מוסירה אינה קונה. במציאה עד
שיוליכנה ויפקוד יד ורגל. **ואנשי**
דנמכירה קני דתמן (קדושין דף סה:)
בהמה גסה נקנית במסירה לגבי
מציאה לא קני כדאמרין טעמא

לקמן בשמעתין: **איבא דאמרי**. רב יוסף משמיה דגפשיה
קאמר נחזי אן וא"ל אצי היכי תפשוט רכוב כו': **אידי**. שם
הכס: **מחבירו**. מקח וממכר: **בנכסי הגר**. שמת ואין לו
יורשין וכל הקודם בנכסיו וזה בהן א: **ומה לשון מוסירה**. שמוסרין
אותו זו ללוקח: **אי נימא ר"מ**. דלאמר היושב בקרון סופג את
הארבעים ומתני' יחידהא היא וליה הלכתא כותמיה: **השפא לר"מ**
יושב קני. דקאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: **רכוב מיבעיא**
ולמה לי לאשמעינן בתרמי: **אלא לאו רבנן**. ואשמעינן דכיושב הוא
דפטור אבל רכוב לא ותיובתא לרב יהודה דפטע רכוב מיושב: **במנהיג**
ברגליו. דקיימה במשיכה שבעיט בה ברגליו והולכת מחמתו כדרך
רכובי סוסים: **היינו מנהיג**. והו"ל למיתמי או שהיו שניהם מנהיגים:
הרי גווינו מנהיג. דאי אשמעינן בשני מנהיגים יחלוקו לא היינו יודעים
להאי מהו דתימא כו': חמור דרכו בהנהגה וגמל דרכו במשיכה:
במדה

16 כלאים ס"ח מ"ג
(כ) ומשיכה שם למה להק
ג' מיניהו את היושב בקרון.
(ג) ועי' תוס' כ"ב עה: ד"ה
אחריה (ד) (לעיל כ.ו.)
(ס) וקדושין סה: (ז) וי"ב
מכ.א (ח) עין רמ"א.

גליון הש"ס

גם' רבוב. ע"י קייטו פ"י
משה ג' דנדרים ד"ה אלוה
ונטלה: ח"מ' ד"ה סנהי
יב' מ"ס פ"ך סבא ב"ח
ס"ח' טעין זה כמחנות
דף ל"ה ע"ה ע"ה א"כ
למ"ד ח"מ' מ"ח טעון ג' ס"ג
ח"מ' ויבתי' סס: שם
ד"ה רבוב וי"ב א"ן
לפ"י ט"ן משיכה
מ"ח"ס די גטוון פ"י ס"ג:
שם ד"ה אי וי"ב וי"ב א"כ
אי לחיובות קס"ה ל"י כ"ה
דלמ"ד לעיל ע"ה א"ל
מ"ס"פ ס"ח טעין מציאה
כו' וי"מ המנהיג מציאה
לחבירו מ"ל דמן מ"ח"ס
ק"ל לחיובות מציאה
ומ"ח"ס סנהיבוי י"ד
וט"ס מהו להמנהיג
מציאה לחבירו ק"ה מ"ח"ו.
למאן ק"ל על אמר רובב
ואחד מנהיג דמ"ח"ס טעין
יחד מה וט"ס מהו דרכוב
במקום מנהיג ק"ה:

לעני רש"י

קניסטריא
(קניסטריא) אכרא.

מוכף רש"י

המנהיג. שני מינים יחד
קאמרין זניס בהלכת סוס
מ"ס ודברים כ"ו.